

është porosi nga Pejgamberi, e porosia e selamit ndaj atij që nuk dëgjon dhe nuk e di kush po i jep selam, është porosi e palogjikshme. Këto ajete të Kur'anit nuk mohojnë mundshmérinë që të vdekurit dëgjojnë.

Ai Zot që ju krijoj të dobët, Ai ju jep më vonë fuqi, mandej sérish ju bën të dobët e pleq. Ai ka mundësi pér gjithçka, por edhe pas të gjitha fakteve që i solli Kur'ani, disa njerëz mbetën jashtë rrugës së vërtetë, e kur do të binden pér gabimin e vet, atëherë bëhet vonë.

Me ndihmën e Zotit, përfundoi përkthimi dhe komentimi i kësaj kaptine. Allahut i qofsha falë!

SURETU LLUKMAN

KAPTINA 31

E zbritur në Meke, pas sures Safatë, ajete: 34

Edhe kjo kaptinë po ashtu sikurse edhe ato të tjerat mekase, si cak dhe qëllim marrin tri pikat më qendrore të besimit islam: Zoti, pejgamberët, Ahireti. Derisa në Mekë, e edhe në vendet e tjera në Arabi, shumica dërmuese e popullit ishin idhujtarë, politeistë, Kur'ani gjithnjë u tërhiqte vërejtjen pér besimin e tyre të gabuar, i thërriste në rrugën e shpëtimit, duke u sjellë fakte e argumente nga toka dhe nga qielli, të cilat argumentojnë pér Zotin fuqipotë, e në anën tjetër rrënonë bindjen ndaj statujave e idhujve të drunjtë, të gurtë apo të hekurtë, të cilët i kishin gdhendur vetë, e pastaj i quanin zota. Si fakt bindës pér mësimet e Kur'anit, idhujtarëve u thuhet: "Gjithë kjo që po shihet është krijim i Zotit një e fuqipotë, sillni pra ju atë që e krijuan idhujt!"

Kaptina përfundon me pasqyrimin e ditës së kijametit, ditës në të cilën nuk do të mund t'i bëjë farë dobie prindi fëmijës, as fëmija prindit, ngase çdokush do të jetë tepër i prekupuar me çështjet e veta.

Quhet: "Suretu Llukman" - Kaptina Llukman, ngase përfshin një pjesë të tregimit pér Llukmanin, pér mençurinë që ia dhuroi Zoti, pér këshillat që ia drejtoi të birit, e nëpërmjet tij të gjithë njerëzve.

411

SURETU LLUKMAN

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëberësit!*

1. Elif, Lamë, Mimë.
2. Ato janë ajete të librit me plot urtësi të përsosur.
3. E që janë udhëzim e mëshirë për ata që janë punëmirë.
4. Të cilët rregullisht e falin namazin dhe e jepin zeqatin dhe ata, e mu ata janë të plotbindur për botën tjetër (*Ahiretin*).

* Kur'anı eshtë libër pa kurrfarë të mete, eshtë urtësi e papërshtkuershme që udhëzon njerëzit vepermirë, që zbatojnë obligimet me plotbindje se do të shpërblehen te Zoti. Mirëpo pati edhe asish që përpqoën me të gjitha fuqitë e tyre të largojnë njerëzit nga ky udhëzim i drejtë, të paguajnë e të shpenzojnë për tregime të trilluara, të organizojnë gasti të përcjella me këngë e dëfrime, vetëm e vetëm për të hutuar njerëzit. I tillë ishte njëfarë Nadr bin Harith, që kishte sjellë prej Persisë legjenda e trillime.

5. Të tillët janë të udhëzuar në një rrugë të qartë prej Zotit të vet dhe ata janë fatlumë.

6. Po ka nga njerëzit që blenë tregime boshe e me qëllim që t'i largojnë njerëzit prej rrugës së Allahut pa pasur kurrfarë fakti dhe për t'i marrë ato (ajetet e) Allahut si tallje. Për ta me siguri eshtë përgatitur dënim i turpshëm.

7. E kur i lexohen atij ajetet Tona, ai kthehet kryelartë dhe bëhet sikur nuk i ka dëgjuar ato, bëhet sikur në veshët e tij ka shurdhim të rendë, pra, ti përgëzoje atë me një dënim të dhëmbshëm.

8. E ata që besuan dhe bënë vepra të mira, për ata janë xhennetet e begatshme,

9. që në to janë përgjithmonë. Premtimi i Allahut i prerë, e Ai eshtë i gjithfuqishmi, i urti.

10. Ai i krijoi qiejt pa shtylla, sikurse po i shihni e në tokë vendosi kodra të renda që të mos luajë vendi bashkë me ju e nëpër të shpërndau nga të gjitha gjallesat, dhe nga qili Ne kemi lëshuar shi e kemi bërë të mbijënë në të nga të gjitha llojet më të dobishme.

11. Kjo eshtë vepër e krijimit të Allahut, e më tregoni pra mua se ç'krijuan ata të tjerët pos Tij. Jo, asgjë, pra, idhujtarët janë në një humbje të pafund.*

12. Ne i patëm dhënë Llukmanit mençuri të përsosur (*e i thamë*): Të falënderosh Allahun, e kush falënderon, e mira e atij falënderimi i takon atij, e kush refuzon (*edhe ai e ka për vete*), në të vërtetë, Allahu nuk ka nevojë (*për falënderimin e tij*) pse Ai vetë është i lavdishëm.

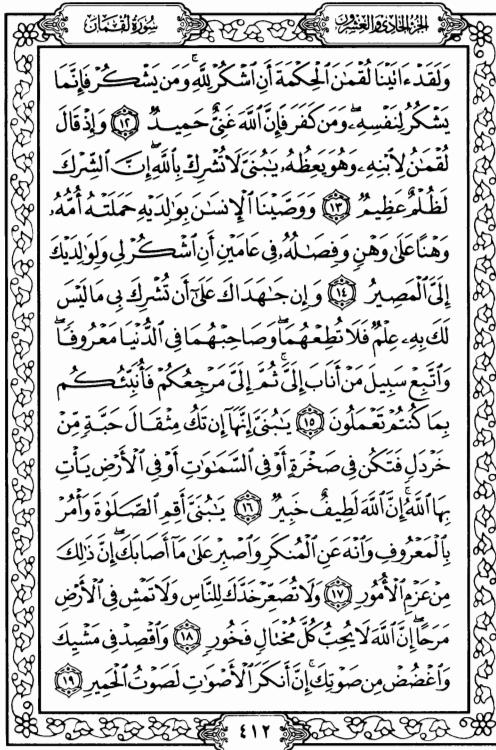
13. (*përkujtoju popullit tënd*) Kur Llukmani duke e këshilluar, birit të vet i tha: "O djali im, mos i përshkruaj Allahut shok, sepse idhujtaria është padrejtësia më e madhe!"

14. Ne njeriun e kemi urdhëruar për (*sjellje të mira ndaj*) prindër të vet, sepse nëna e vet atë e barti me mund pas mundi dhe pas dy viteve ia ndau gjinin. (*ë porositëm*) Të jeshë mirënjohës ndaj Meje dhe ndaj dy prindërve tu, pse vetëm tek Unë është kthimi juaj.

15. E nëse ata të dy tentojnë që ti të më përshkruash Mua shok, për çka ti nuk ke kurrrafë fakti, atëherë mos i respekto ata, po në çështjet e jetës së kësaj bote të keshë mirëkuptim ndaj tyre, e ti ndiqe rrugën e atij që është i kthyer kah Unë, mandej kthimi juaj është tek Unë, e Unë do t'ju njoftoj për atë që keni punuar.

16. O djali im, s'ka dyshim se edhe nëse ajo (*vepra*) peshon sa kokrra e lirit, e të jetë e fshehum në rrasë guri, ose në qiej apo në tokë, Allahu do ta sjellë atë, se Allahu është i butë dhe hollësish i informuar.

17. O djali im, fale namazin, urdhëro për punë të mira, e ndalo nga të këqiat,

٤١٢

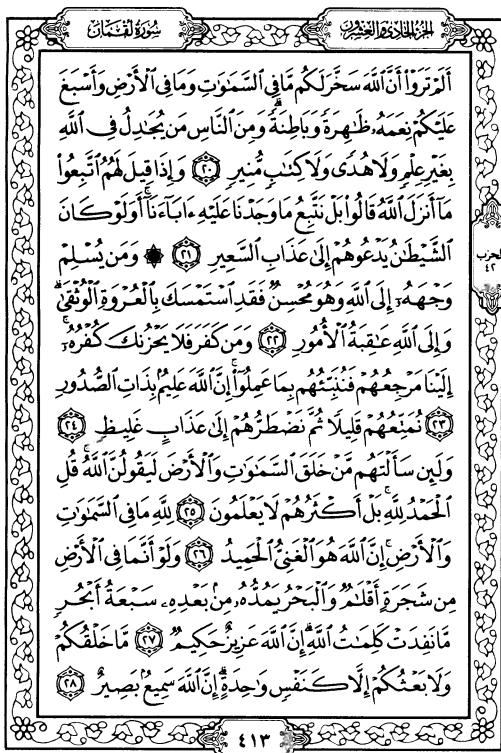
përballo me durim çdo gjë që të godet, vërtet, këto janë nga çështjet më të preferuara.

18. Dhe mos shtrembëro ftyrën tënde prej njerëzve, mos ec nëpër tokë kryelartë, se Allahu nuk e do asnjë mendjemadhi e që shumë lavdërohet.

19. Të jeshë i matur në ecjen tënde, ule zërin tënd, se zëri më i egër është zëri i gomarit.*

* Tregimi për këshillat e Llukmanit drejtuar birit të vet, është edhe një fakt bindës se njerëzit e mençur gjithnjë kanë ndjekur rrugën e drejtë, rrugën e Zotit, e jo siç bënin idhujtarët injorantë.

Zoti xh. sh. bëri aq shumë mëshirë ndaj kriesave të veta, e veçanërisht ndaj kriesës më të zgjedhur, ndaj njeriut, sa që nuk la popull pa ndonjë pejgamber, ose pa njeri të zgjedhur, i cili ndihmoi orientimin për në rrugën e drejtë. Madje na dha të kuptojmë se njerëzit janë të barabartë para Tij, nuk ka privilegi i bardhi ndaj të zitut dhe anasjelltas, më i miri tek ai është më i rruajturi. Llukmani ishte zezak, abisinosudanez, siç ishte edhe Bilali, edhe Nekhashiu. Sipas mendimit të komentatorëve të Kur'anit, Llukmani nuk ishte pejgamber, ishte njeri shumë i talentuar, e këshillat e tij ishin të qëlluara, andaj edhe i përmend Kur'ani. Si duket djali dhe gruaja e tij në fillim nuk ishin besimtarë, por Llukmani i vazhdoi këshillat deri sa i bindi. Ka mendime se Llukmani ishte djalë i motrës apo i tezës së Ejubit.

20. A nuk e dini ju se Allahu nënshtroi për të mirën tuaj ç'ka në qiej e ç'ka në tokë dhe plotësoi ndaj jush të mirat e Tij të dukshme e të fshehta, e megjithatë prej njerëzve ka që polemizojnë çështjen e Allahut duke mos pasur as dituri, duke mos qenë i udhëzuar dhe duke mos pasur libër të ndritshëm.

21. Dhe kur atyre u thuhet: "Pasoni atë që e shpall Allahu", ata thonë: "Jo, ne ndjekim atë që gjetëm tek prindërit tanë!" E edhe sikur djalli t'i kishte thirrur ata në dënimin e zjarrët!

22. E kush ia dorëzon veten Allahut

e duke qenë edhe punëmirë, ai është kapur për lindhjen më të sigurt dhe vetëm tek Allahu është përfundimi i çështjeve.

23. Ty mos të brengos mosbesimi i atij që nuk beson, kthimi i tyre është vetëm tek Ne, e për atë që vepruan, Ne do t'u tregojmë. Allahu vërtet është i dijshëm për atë që mbajnë në zemra.

24. Ne u japim të jetojnë pak (në këtë botë), e pastaj i shtrëngojmë ata me një dënim të rëndë.

25. Nëse ti i pyet ata: Kush krijoi qiejt e tokën? Me siguri do të thonë: "Allahu!" Thuaq: "Allahut i qoftë lavdërimi!" Por shumica e tyre nuk dinë.

26. Vetëm të Allahut janë të gjitha që gjenden në qiej e në tokë; Allahu është Ai që s'ka nevojë dhe është i lavdishëm.

27. Sikur të gjithë drutë në tokë të janë lapsa dhe sikur detit t'i shtohen edhe shtatë dete (e të janë ngjyrë), nuk do të mbaronin fjalët e Allahut (do të shterroheshin detet, do të soseshin lapsat e jo mrekullitë e Zotit) Allahut është ngadhënjyesi i urtë.

28. Krijimi dhe ringjallja juaj nuk është më rëndë se krijimi i një qenieje (një njeriu); vërtet, Allahu është që i dëgjon e i sheh veprat e njerëzve.

Falënderimi ndaj Zotit ka përparësi ndaj falënderimit të prindërvë, andaj kur është çështja rreth besimit, nuk ka respekt ndaj kriesës e kundër Krijuesit. Për sa i përket kujdesit ndaj tyre, ai duhet të jetë edhe nëse janë të fesë tjetër. Respekti ndaj nënës është edhe më i kërkuar, prandaj edhe janë përmendur vuajtjet dhe kujdesi i saj në këtë ajet të Kur'anit.

29. A nuk e di se Allahu e fut (erresirën)
natën në ditë dhe e fut (dritën) në natë, dhe
Ai i nënshtroj Diellin e Hënën (të lindin e
të perëndoju) dhe secili rrjedh (noton) deri
në një afat të caktuar dhe se Allahu hollesisht
është i njojur për atë që vepron.

30. Kjo (dokumenton) se Allahu është
Ai (Zoti) i vërtetë, dhe se ajo që ata
adhurojnë pos Tij është gjenjeshtër, e Allahu
është Ai i larti, i madhi.

31. A nuk e sheh se anijet lundrojnë në
saje të mirësisë së Allahut, e për t'ju treguar
juve madhërinë e Tij. Vërtet, edhe në këtë
ka argumente për secilin që është shumë i
durueshëm dhe shumë mirënjosës.

32. E kur i mbulon ata ndonjë valë si
reja, i drejtohen Allahut singersit me besim
vetëm ndaj Tij, e kur i shpëton ata e dalin
në tokë, ka disa prej tyre që i mbesin besnik
besimit të drejtë, e faktet Tona nuk i refuzon
kush pos të pabesit dhe përbuzesit.

33. O ju njerëz, kini kujdes ndaj Zotit
tuaj dhe kini frikë ditës kur prindi nuk mund
t'i bëjë dobi fëmijës së vet, e as fëmija nuk
mund t'i bëjë dobi asnjë send prindit të vet.
Premtimi i Allahut (për thevab ose azab)
është i sigurt, pra të mos ju mashtrojë jeta
e kësaj bote dhe të mos ju mashtrojë ndajë
Allahut djalli mashtrees.

34. S'ka dyshim se vetëm Allahu e di kur
do të ndodhë kijameti, Ai e di kur e lëshon
shiu. Ai e di se ç'ka në mitra (të nënave),
nuk e di kush pos Tij se çka do t'i ndodhë

* E tërë gjithësia me të gjithë trupat qiellorë dhe me të gjitha qenjet dhe sendet që janë në tokë, është në shërbim të njeriut, po jo me mjeshtërinë ose fuqinë e njeriut, pse njeriu i jeti të gatshme të gjitha këto të mira, këto ia përgatiti Allahu, i cili i dha edhe shumë të mira të tjera fizike e kuptimore siç janë: të degjari, të parit, shëndeti, mendja ndjenjat, zemra etj. E megjithatë se Zoti u dha të gjitha këto të mira, ka disa njerëz që nuk ndekjn rrugën që u caktoi Zoti, por imitonjë verberish traditat e të parëve, edhe pse ato janë krejt të gabuara. Prej këtij ajeti duhet marri mësim sh qđo traditë e të parëve nuk duhet respektuar, por vetëm ato që janë të dobishme.

Kush i është dorëzuar sinqersin Allahut, ai është i sigurt pse çdo send tjetër zhduket, e Allahu është i përjetshëm dhe të gjithë cështjet janë në duar të Tij.

Allahu nuk ka nevojë për asgjë, nuk ka nevojë as përfalenderimin e njerëzve, Ai vetveti është i lavdishëm. Faktet përfuqinë, urtesinë dhe mrekullinë që manifestohen në krijesat e Tij, janë të pasosshme; para do të soseshin drunjë si lapsa dhe uji i detit si ngjyrë, nëse do të tentohet të regjistrohen ato fakte.

Në ditën e gjykimit çdokush do të jetë i preokupuar me punët e veta, ashtu që askujt nuk do t'i bjerë ndërmend përfjetrin edhe nëse është më i afërm, siç janë fëmija me prindërit.

Në një hadith, të cilin e regjistrojnë Sahihajnët e të tjera, pesë të fshehta janë që nuk i di askush pos Allahut: kur do të ndodhë katastrofa e përgjithshme, kur dhe në cilin vend do të bjerë shi, si është foshnja në barkun e nënës; i shëndoshë ose i gjymtë, mashkull ose fémë; çka dhe çfarë do të punojë, çka do t'i ndodhë dikujt nesër; kur dhe në ç vend do të vdesë dikush. Këto pesë të fshehta i përmend kjo ajet, e në një ajet tjetër thuhet: "Çelësat e të fshehtave janë vetëm te Allahu", e Pejgamberi i përmend këto të pestë. Duhet kuptuar se tjetë është e fshehta, e tjetër cëlesi i të fshehtës, pra gëlsin e tyre e di vetëm Zoti. Ndonjë e fshehtë mund të zbulohet, por çelësi i këtyre të pestave, jo.

Me ndihmën e Zotit, përfundoi përkthimi dhe komentimi i kaptinës "Llukman". Falënderim i qoftë Allahut të madhërishtëm!

